Б 4018

Мих. Семенко

ДВОУ ЛІМ

1361

Мих. Семенко

З РАДЯНСЬКОГО ЩОДЕННИКА

ПОЕЗІЇ

1930 - 1931

ДВОУ ЛІМ

МИХАЙЛЬ СЕМЕНКО

З РАДЯНСЬКОГО ЩОДЕННИКА

ПОЕЗІЇ 1930-1931

192138

Б. 44018
29/XII

ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО
ХАРКІВ 1932

Бібліографічний опис цього видання вміщено в „Літописі Українського Друку", „Картковому репертуарі" та інших покажчиках Української Книжкової Палати

Художник Я. ЛЕУС

Технічне оформл. Є. МЕРЕГИ

ТРУДНОЩІ І ПЕРЕМОГИ

РАДЯНСЬКА ВЛАДА

Комуністичне суспільство —
ось завдання
1917 — го запеклих
червоногвардійців.
Ленін свої гасла
перед нами зняв,
щоб не книгою був **марксизм**,
а дійством.

Промисловість і хліборобство
соціялізму ґрунт.
Не бороною з плугом
нам їх
відроджувати.
Революція не бунт,
електрифікацією
будем боротьбу помножувати.

Електрифікувати
всі господарчі галузі —
висновок наших досягнень
і боротьби.
Рештки капіталізму

викорчовувати
гамузом,
по приватному сектору,
по куркулеві —
бить.

Здобувши кров'ю
будівничі плянґдарми,
по-бойовому
організуєм
будівництва фронт.
Свідомістю
зміцнюється
Червона армія,
пляном стверджується
перемог горизонт.

Найновіше
слово
науки й техніки,
тепер
революціонерам
база і рація.
З роком 20-тим —
набік перманентні репліки!
Комунізм є —
радянська влада
плюс
електрифікація.

8-1. 931. Хрк.

13 РОКІВ ВЧК — ОДПУ

(Мрії недобитків контрреволюції і моя відповідь)

— „ВЧК, ОДПУ —
ВЧК! о, ДПУ!
Слова страшні, я не сплю,
о!
Я не сплю вже 13 років
од кошмарів, од гудків, —
я не сплю, о, я не сплю,
о вечека, о депеу...
А Україну я так люблю...
Прийди, прийди —
о „вкраїнський" цар,
світла мрія моїх примар!

ВЧК...ОДПУ...

Я не засну!..
Прийди, вдарь
хоч ти, всеросійський цар, —
бери француза —
аби з танками,
я французів жду
з ранку й до ранку!

Бери англійця —
аби з танками,
без англійців — о, де ж мені
діться
з ранку й до ранку!
Бери німця
чи фашиста - італійця —
аби з танками,
я вже й мови вчу —
о! мови вчіться
з ранку й до ранку!
Чи з японцем, шведом, негром —
аби з танками, —
я всі мови перевчу...
о ВЕЧЕКА, о ДЕПЕУ!..
(я прикидаюсь, що мовчу
з ранку й до ранку).
Польща, Латвія... румуни, —
аби з танками,
та приходьте ж!.. Оох! Ооій! Ооо!
Йдіть, петлюри і махно
хоч з тачанками!.."

Нема... Не чуть...
Комсомольці ростуть.
Не йдуть кавалерґарди.
Що вдієш тут?
Працює й стара
більшовицька ґвардія.
Минають

роки — моменти.
Вимирають
князі — претенденти.
Соціялізм успішно будують
робітники, колгоспники
й пролетарські студенти.
Провалились
шкідники,
внутрішні інтервенти.
Чужоземні — готують танки.
Порох чуємо,
відсіч готуємо
і не спить ОДПУ
з ранку й до ранку!

8-1. 931. Харків

ТЯЖКО, ВАЖКО В СВІТІ ЖИТИ

„В готелі холодно.
Клякнуть руки.
На кімнату — одна
електрична лямпочка.
Обід 4 карбованці,
з вечерями просто мука.
Скоро од світла
залишиться плямочка".—

„Кажуть, що скоро
іще буде гірш.
Світло гаситимуть
о 12-ій ночі.
Щодалі дорожчає
кожний гріш
і трамваї ходитимуть
до післяроботи".—

Обивательським язикам —
просто рай.
А в цілому, знову
важкенькі дні.
Шкідникам —

чи буде їм край?
— „Кажуть, цього року
не розтане сніг“...—

Тяжко. Та знаєш,
кому завдячувати
за ці суворі
й скрутні моменти.
Доведеться гідно
розплату сплачувати
і карати, і нищити
всіляких інтервентів.

Будем терплячі,
зціпивши зуби.
Будем працювати,
рук не покладаючи.
Ні, не обминути
цій сволоті згуби, —
ми в комунізм ідем,
не
спиняючись!

8-III. 931. Київ.

25 РОКІВ ТОМУ

Перша революція
струснула
історію
і нагадує нам
про перший
злiт.
Перший наступ
був ораторією
наших досягнень
за 25 літ.

Згадуючи, знаєм,
що різні „петиції"
тоді були формою
класових боїв.
Всеросійські страйки,
генеральну репетицію,
пролетаріят героїчно
збудувать зумів.

Це не був плуг —
це був трактор,
що глибоко врізавсь
у революційний ґрунт.

Вічний революціонер —
кожний оратор
і робітник,
що будує тут.

Кулями пробиті груди,
пробиті кулями скроні
тисяч відданих
невідомих салдат, —
для політичного життя
збудили мільйони,
що мають
на 1917-й мандат.

Згадуючи, знаєм,
що минулі жертви,
трупи батьків наших,
не марно лежать.
Це був виклик смілий,
клясово-одвертий,
і тому запам'ятаймо
дату —
„1905".

8-I. 931. Харків.

ПРОБЛЕМА КАДРІВ

Партія
розв'язує проблему кадрів.
В країні
тисячі нових підприємств.
Нами
одкрито
нові надра
під вий
опортуністичних скарг
і ремств.

Потрібні тисячі
техніків,
інженерів,
сотні тисяч
кваліфікованих
робітників.
Не французьких мерів,
не англійських перів,
а покоління нове
революціонерів-будівників.

Нові засоби,
нові механізми,

нові винаходи
в роботу йдуть.
Ми вступили
в період
соціялізму,
ми захистили
перший
редут.

Комсомолом
напористо
кров тисне,
на місці кожний
в цю веселу грозу.
І ще ми знаєм,
над ким нависне
міцний і
вкомплектований
Ф З У.

22-III. 931. Харків.

БАВОВНА

Комсомоле! Увагу — бавовні!
Шефство — не тільки свято.
Цю культуру
нову —
безумовно
ми мусім країні дати.

Вперед нам іти віднині,
не дарма віяти
вітрам у полі.
Бавовництво на Україні —
це факт
революційної
волі.

Недбальство,
інертність,
шкідництво, —
це смертне коло опортунізму.
Справа чести —
комсомолові уперто биться
на підступах до комунізму.

Стежте,
щоб вчасно насіння,
про знаряддя, машини дбайте.
Йдіть
до технічного вміння,
і бавовну
Республіці
дайте!

22-III. 931. Хрк.

ПІСНЯ ПРО ЩЕГЛОВЦІВ

У нас, в Щегловці,
шахтар свідомий,
завдання розуміє
на всі сто.
Кожний почуває,
що він дома
і кожному ледареві
скаже — стоп!

В роботі ударній
минув квартал,
промфінплян перевищили
минулих місяців.
Ну, а тепер —
чи підожде метал?
Чи країна наша
спиниться на місці?

Щегловець не склав
руки в боки,
прикладом був
для інших шахт.
Не звузимо й далі

більшовицьких кроків,
наше діло справді
геройства варт.

Щегловцю, стань
перед графіком в клюбі,
глянь на відсотки,
перевір знов
і звернись до всіх,
зціпивши зуби:
у дальший наступ —
я готовий!

Чули і в Харкові
про Щегловку, —
шахтар завзято
вугілля гриз.
Хто ж розсміється
хижим вовком,
коли Щегловка
піде вниз?!

9-IV. 931. Щегловка. Донбас.

ГАСЛО

Бриґадою вдарною станемо
на варті вирішного року.
Від темпів і соцзавдання
не відступимо ні кроку!

22-IV. 931. Хрк.

АВІЯЦІЯ

Вперед, за соціялізм —
„доля“ в нас така.
Комсомольцю, лізь
на літака!

Вгору,
хай простір нив
внизу колгоспиться,
побачиш,
під час жнив,
що там робиться!

„Та не дав мені бог
а ні щастя, ні роду“.
Комсомольцю,
не плескай губою!
Твої —
фабрики й заводи.

З кермом,
хоч і без вітрил,
на нову прю стати
ще б!

Комсомольцю,
військових сил
у повітрі ти зараз шеф.

Вперед,
за комунізм —
справа в нас така.
Комсомольцю, лізь
на літака!

26-IV . 931. Хрк.

ФЗУ

Опортуністи тепер не в моді,
хоч вони справжні мученики:
стільки працюють, мовчать і шкодять,
а в нас 600 тисяч фабзавучників.

Ростуть нові кадри — і потрібні кадри.
Збільшувать, дбать про це —
і громадськості, і партії.
Йдем у наступ на промислові театри
і рвемо паперові хартії.
Багато діла на тому боці,
ферми заводів не в небі ж висять.
От чому ФЗУ в 931-ім році
мусять охопити І. 200. 000.

26-IV. 931. Хрк.

С. — Г.

Готуйтесь —
„Гіганти", колгоспи, одноосібники
до другої
більшовицької
весни!
Поетам
теж час припинити гімники,
коли здійснюються
«утопічні" сни.

Всі в пориваннях до сонця
буйного,
з молодістю,
що зміцнює велетенський колектив, —
здавимо землю машиною —
страшною
для всіх обніжків
і куркульських святих.

Підготовку організовано,
ударним рухом
поставимо відремонтований
реманент.

Трактори, плуги, сівалки, —
духом
у поле,
щоб не проспати весняний момент.

Гектар за гектаром,
ланка за ланкою —
в поле механізований
важкий інвентар!
Край соціялістичний,
мережаний ділянками,
в світову перемогу
вносить свій удар.

Третя весна,
четверта — спереду.
Хоч кінь одноосібника
іще не здох, —
але всі коні, свині, череди
буде колективізовано
для нових перемог.

3-V. 931. Хрк.

ТЕХНІКА

Комсомоле!
Стій на варті,
техніки усі досягнення —
опануй.
Нам говорить
комуністична
партія —
звання своє
й честь шануй!

Комсомоле!
Чия хата скраю?
В кого ціліться
газу балон?
Лізуть
фашистівські зграї
залізною шерстю колон.

Чи нам
дивитися вгору?
Бери
гадюку душі!
Вчасно —

увагу моторам
шостиколісних
наших
машин!

4-V. 931. Хрк.

ВІЙНА

Останньої сутички
надходить час.
Мобілізують робітників
комуністичні партії.
Фашисти це знають,
і раз-поз-раз
організують інтервентів,
ставлять на варті їх.

Важким тягаром
ляже війна
на всі держави,
на всі народи.
Доводиться ще раз
підтягнутись і нам,
озброєним по всій
сучасній
моді.

Металюрґія,
хемія,
електрика,
радіо,

лябораторії, вчені —
все на війну.
Так і нам.
Велетенською
ударною бриґадою —
капіталістичну
протрощить стіну!

Із свого шляху
й ми не збочимо.
Комунізм здобувається
дорогою
кров'ю.
Війни —
не хочемо,
до відсічі —
готові!

4-V. 931. Хрк.

БАТЬКІВЩИНА

Ось вона —
моя ударна бриґада,
моя батьківщина СРСР!
Пролетаріят міжнародній
вигукує радо:
роб тиикам – життя,
фашистам — смерть!

Ось вона —
моя радянська влада,
уряд могутній СРСР!
ім'ям соціялізму —
хто ховає зраду?
С-д, лейбористи —
хто ви тепер?

Комуністи, беріться
за спільну справу,
ви — за кордоном,
ми — тут.
Могутньо рука робітнича
здавить
останній
капіталістичний редут.

В СРСР праця
на десять балів,
роки п'ятиліток
ідуть,
сміються.
Рішучіш у наступ
проти капіталу!
Роздмухуймо справу
світової революції!

4 - V. 931. Хрк.

ЕЛРО

Вдень
бачить сонце,
вночі
бачать зорі,
небо з зорями
звичайне й глухе.
На третьому році
будівничої історії
замість „ха-ха-ха"
в них уже „гг-е-хе-хе".

Запрацювали
закордонні голови,
зустрічаючи
„свій" 31 й рік.
Є праця й потилиці,
не тільки чóлові,
а хтось уже
чуха й у бік.

Порівняймо
ГОЕЛРО плани,
тоді

починався лиш неп.
А за рік цей
ми МОЖЕМО взяти
10-тьлітній
від ГОЕЛРО
темп!

6-V. 931. Хрк.

ПІСНЯ ЧЕРВОНИХ МОРЯКІВ

Високо
прапор червоний
на щоглі горів.
Порт наш
зустрів учора
ударників морів.

Кочегарки
й гарячі машини
бачили пролетарів.
Та ніколи так
груди й спини
не потіли
під доглядом хазяїв.

Бачили
бурі й горе,
не здали міці руки.
Ми любим
РАДЯНСЬКЕ море,
ми,

радянські моряки.
Не дарма
ударні бриґади,

не дарма
ударний піт.
Буде
океан радий
на цілий
радянський світ.

Працюємо ми
й ночами,
щоб ремонт і плавбу —
на СТО!
Можете
радіти з нами:
не зрадить
із нас
НІХТО!

6-V. 931. Хрк.

ЗАХ. УКРАЇНА

Вогні,
в тортурах
Західня Україна.
Розгортається
в муках
революційне прискорення.
Сьогодні
дбає
пілсудська країна
про справу
фашистського
„умиротворення".

Мережать
спини
робітників і селян.
Не сховати
знущань
за мурами казематів.
Стогін
в країні
куди не глянь,
та галас

пілсудських
демократичних матів.

Проходять
з гиком
пілсудські експедиції,
в тюрми
зганяють
комуністичну молодь.
Щоб воскресити
романтику
середньовічної інквізиції,
щоб вдовольнити
пілсудський
садистичний голод.

„Самостійність"
пілсудська —
в усій красі.
І разом
про „демократію"
поміщицьке квилення.
Та доносить
і інше.
Побачите ви всі,
як запілсудиться
півсуче
„втихомирення".

6-V. 931. Хрк.

ХЛІБА І М'ЯСА!

—„Немає хліба,
немає м'яса в нас, —
де ж ті народні
прибутки?
Немає цукру,
немає гасу —
є податки,
є модровські гуртки." —

Забув,
забув про те ти сказати,
що хліба і всього
нам треба для всіх!
Годі пробиватися
хлібом та квасом,
а м'яса й у піст — не гріх.

Хоч би і,
взяти,
з дієт весни:
ми ідем
уперед без впину.
М'ясо й молочні продукти

на половину
народу їсть більш зараз,
ніж до війни.

Хліб їдять всі —
без бога, без неба.
Нікого не просим, —
робим самі:
1930-го
покінчили
з зерновою проблемою,
931-й —
вирішує з м'ясом
для трудящих всіх.

Країна,
працює
пляново й організовано.
Поступово
збуваємось
різних проблем.
Але працює
держава,
як і торік — і знову,
щоб і ВСІХ
і УСІМ
задовольнити, кінець-кінцем.

6-V. 931. Хрк.

ПОСТАЧАННЯ Й РОЗПОДІЛ

Постачання й розподіл —
важно й дошкульно.
Контрреволюція
по цьому й б'є:
і шкідник,
і несвідомий робітник,
і базарні всякі „кумушки".
От і виходить,
що скоро буде
„світопреставленіє".

Машинне господарство
реконструкція організує,
перевага колгоспів
по трудноцах б'є.
Вже цього року
працюватимем
не всує,
якщо не задовольнятимемось
тим, що є.

Вивчайте пляни
нашого
уряду.

Кожну дрібницю
й загальний
план.
Тоді ходитимеш
не такий похмурий, —
становись
в ударні лави
працюючих громадян!

6 - V. 931. Хрк.

ТРАНСПОРТ

Знову
тривогу вдарила партія:
неполадки,
загроза на транспорті.

Йде під гору
паровозний парк,
знеосібка може зламати нам
карк.

Шкідникам —
цього тільки й треба:
вони теж
не покладаються на бога й небо.

Треба, мовляв,
думати й гадати,
як би краще
більшовиків за горло
взяти.

Залізничнику!
Кочегар, машиніст, службовець!

Треба нам з транспортом
раду дать.
Скрізь напружуємось
в поті і крові, —
вихід із скрути —
паристa їзда !

6 - V. 931. Хрк.

БЕЗПАРТІЙНІ

Кожний комсомолець в осередку —
думай,
як втягнуть
безпартійну робітничу молодь
у ще один
велетенський штурм:
спільно задовольняти
культурний голод.

Теоретично і принципово —
це не велика штука,
ось тільки на ділі
не знає хто,
що треба на практиці
вжить ленінську науку
й окомсомолить
молодь
на 100.

Безпартійна молодь —
кому це дивно? —
вміє боротися,
працювать невпинно.

Треба зуміти
ці мільйони воль
втягти в червонопрапорний
ленінський комсомол.

Наскрізною
бригадою
на виробництвах станемо
на варті —
сьогодні —
вирішного року.
Від темпів,
від сталінського завдання
не відступимо ні на крок!

6-V. 931. Хрк,

СІВБА

Ніхто не скаже,
що ми
запаморочились від досягнень.
Проривами,
недохватками
повно в газетах.
І ми,
читачі,
повні захоплення і прагнень,
і ми,
будівники,
працюємо по заводах і кабінетах.

От
щодо весняної
сьогорічної сівби.
Здавалося б —
прориви,
неполадки знову.
Сівба йде добре!
Підготувалися —
і сіємо, хоч би.
І з задоволенням

читаємо
Президії ВУЦВК
відповідну постанову.

7-V. 931. Хрк.

КАПІТАЛІЗМ

На цілий світ
ясна
комуністична позиція
щодо ставлення
до підприємців
робітників.
В усіх країнах
підноситься
профопозиція,
сучасний двигун
комуністичних віків.

Капіталісти
знижують
зарплату, —
знайдено вихід
від кризи
в місті!
Третейські суди
мають пораду дати —
так умовились
підприємці і реформісти.

Так думають
профспілкові бюрократи

6.440/

рятувати пролетаріят,
рятуючи націю.
„Рятуйте!“ —
кричать
капіталістичні демократи.
„До бою“ —
кличе
пролетарська самомобілізація.

Гірники, металісти —
їх мільйони
по заводах Німеччини,
по шахтах Руру, —
зараз
наповнюють
ті динамітні бальони,
що вибухнуть
у комуністичну бурю.
7-V. 931. Хрк.

ЄСТЬ, БРИҐАДИРЕ!

Наша бриґада добре працює!
Наша бриґада і вглиб, і вшир
Вчасно увагу мобілізує, —
Знай, бриґадир!

Червоній армії — наші машини,
Наші мотори — в воєнний вир!
В нас на заводі на місці й цеглина, —
Знай, бриґадир!

Техніку й науку ми не проспали,
Не для нас існує громадський мир!
Ми — за економію палива й металу, —
Знай, бриґадир!

Геть із заводів, шатіє хвора!
Нас не спокусить обивательства жир!
БУДЕ літати ескадрилья Косіора, —
Знай, бриґадир!

Хоч і для майбутнього всі ми працюєм,
Але й сьогодні нам світ не пустир!
Знеосібку, зрівнялівку ми зліквідуєм, —
Знай, бриґадир!

Нам не вперше в боях перемагати!
Назад обернуться жерла мортир!
Відсіч гідну завжди можем дати, —
Знай бриґадир!

А як накажеш цю гадину палену
Вибить з фортець буржуазних пронир, —
Ми скажемо всі, товаришу Сталіне:
ЄСТЬ, БРИҐАДИР!

8-X 1931 р. Хрк.

НА ШТУРМ УДАРНОГО КВАРТАЛУ

НА ПРОРИВ!

Донбас — соціялізму підґрунтя,
Донбас — пролетарський ентузіязм.
Донбас був спереду в найтяжчу скруту,
Донбас буде спереду і на цей раз.
Донбас підтримає фабрики й заводи,
Передавивши обивателів і шкідників.
Приходьте на допомогу, колгоспні роти!
Зліквідуймо прорив
Без зайвих
Слів!

14-IX. 1930. Хрк.

ГАСЛА

Робітники — ударники,
п'ятирічки червоногвардійці!
Не давайте бюрократам
Наш ентузіязм з'їсти!

Господарнику! — за тобою слово.
Ентузіязм ударний — охопи головою!

Припускаючи прогули,
пасивність,
бюрократизм —
ми зміцнюємо фашизм!

Хай тремтить міжнародній капітал!
СРСР виконає ударний квартал!

У відповідь на страйк —
ударництва хвилю!
Скрутимо міжнародньому
фашистові шию!

Гудки на Дезі гудуть тривогу.
В цехах вирує робітничий шквал.
Хто підставляє там шкідницьку ногу?
Візьмемо штурмом ударний квартал!

Знову угризлись у мури капіталу:
металісти в Берліні, ударники — тут,
Німецькі комуністи фашизм валять,
а від нас —
соціялістичного будівництва ждуть.

21 - X. 1930. Хрк.

ПРОРИВ НА ДЕЗІ

Перша половина жовтня.
— Дивіться, на Дезі прорив!
Більшовики — замовкніть!
Я ж говорив! —

Говори, як є кому слухать.
Фашисти радіють — а ми?
Вдаримо що є духу,
Прорива ганьбу — змить!

Перед берлінськими комунарами —
не нам ударити в грязь.
Працею вдарною вдаримо!
Фашисте, — з історії — злазь!

21-X. 30. Хрк.

НОВИЙ ПЕРЕКОП

Стіною трупів
виперли Врангеля,
поглинув білих
Двадцятого шторм.
повернулась
Червона армія,
і запалав
радянський горн.

Багато
пробігло
води в море.
Мирно працюють
колгоспник і рудокоп.
Ми динамітом
тунелі в горах,
та не забудем
Сиваш і Перекоп!

Пролетаріят накреслив
будівлі й пляни
і новий Перекоп
перед нами став.

Робітники в шинелях,
що лежать
у братських ямах,
нам нагадують:
через п'ятилітки —
наша мета!

27-X. 930. Харків.

УДАРНИКИ — В ЛІТЕРАТУРУ

Література —
бойова зброя,
зброя штурму для робітників і селян.
Нас не приспати
ліричною грою,
коли ми здійснюєм
промфінплян

Відважно у наступ
на труднощі й перешкоди,
все далі від жаху
капіталістичних примар!
Від ударних цехів
до ударних заводів —
ще вдарь!
Ще удар!

Худнуть і блякнуть
письменники і поети,
„геніï“ ізольованої
кабінетної тиші.
Хто не встигає
сьогодні за газетою,
той для бабусі своєї пише.

Робітник — ударник,
виробництва червоногвардієць
мусить замислитись
про ще одну справу:
треба од верстата
літературу перевірити,
треба ставать
у письменницьку лаву!

27-X. 930. Хрк.

ЖОВТНЯ УДАР

Скінчився
другий рік п'ятирічки.
Почався
окремий штурмквартал.
Для кого революція
лише червона стрічка —
той навіки зостанеться
соціялістом рад.

В куряву й гряк
нової будівлі
вступили когорти більшовиків.
Окремий квартал
залишиться сміливим
ударом ґвардії
у мур
віків.

Не знижуйте волі!
Не спускайте рук!
Перед третім напружтесь —
металіст,
шахтар!

В усі країни світу віядук —
чотирнадцятого Жовтня удар!

27 - X. 930. Харків.

ТЕМПИ

Читаєм сьогодні, читали вчора —
бойкот, інтервенція,
„радянський демпінг".
А на шахті ім. Косіора —
справжні більшовицькі темпи.

Країна втяглась,
рішучий наступ
мобілізує радянські сили.
Механізація шахт,
в колгоспах — не заступ,
а трактор рішає зусилля.

Працюєм, напружуємось,
обивателям наперекір,
опортуністам партійним і безпартійним.
Перероблюєм країну
на більшовицький манір,
активізуємось подвійно, потрійно.

Шахтарі,
у наступ механізованих лав!
Складайте машини,
металісти — ударники!

Викривайте шкідників,
виганяйте ґав,
стіною стійте
навколо ленінської партії!

Не такий страшний
чорт,
як його
малюють.
До оборони готуйсь,
не зіякає „демпінґ".
На фашистівську кулю —
готуй кулю!
Ми не зійдемо
з більшовицьких темпів!

30 - X. 930. Хрк.

ВІЙНА ВІЙНІ!

Марш

— Війна війні! —
стріляти вмій у
ціль!
— Війна війні! —
вивчай протигаза
маску!
— Війна війні! —
готуйсь, червонармій —
ці!
Хай живе
війна
громадяньска!

Галичина під'яремна палає —
— війна війні!
У тюрмах місць немає —
— війна війні!
Фашист український і польський — брати.
— війна війні!
Трудящий, іди з комуністами ти —
— війна війні!

Капітал брязкотить — хай брязкотить!
— війна, війні!
Фашисти йдуть — будем фашистів бить!
— війна війні!
Єднаються чорний, білий і жовтий —
— війна війні!
Йде останній, найрішучіший Жовтень! —
— війна війні

Червонармійцю! —
Стріляти вмій у
ціль.
Червонармійцю! —
Вивчай протигаза маску.
Війна війні! —
Готуйсь, червонармійці!
Хай живе війна громадянська!

4-XI. 930. Харків.

МАРШ НАСТУПУ

Звужується фронт боротьби.
Наступаєм щодня жорстокіше.
Ми співаєм
будуй!
бий!
Вий — ворог — зліше!

Натовпи!
Юрби!
Організовані роти!
Одностайно з піснею,
що кличе
в бій!
Розкрий тисячоспівний рот,
міжнароднього повстання
гасла —
сій!

Шкідник, бюрократ, зрадник, —
несвідомий, кволий, німий:
знай —
ми не підем назад!

Переборемо!
Знищимо!
Змиєм!

Маєм революційний наказ.
Чуєм закон боротьби.
Хто переможе,
переможе нас?!
Ворогів революції —
бий!
бий!
Прийшов
наш
час!

19-XI. 930 Хрк.

ПЕЙЗАЖ

Сонце,
пальми,
громадяни на бульварі,
море, відблиски і кораблі.
В горах
до спин снігових
туляться хмари,
вітер
вздовж берегів
нерухомо ліг.

По той бік
бовванієць
турецька Мала Азія,
тонуть
обриси
закордонних плям.
У кожного —
„Правда“,
„Советская Абхазия“,
а сонце —
в шпари
нервових ям.

Тремтить
десь з - заду
всесоюзний ґенератор.
Промфінплян — на заводі,
і в кожній
хаті їх
Відпочиваємо,
і разом на варті.
До найвищої кари —
наш спільний вирок промпартії!

8 - XII. 930. Сухум.

АБХАЗІЯ

У горах випав сніг,
сяють на сонці хребти.
Море плещеться
оксамитом в пальмах.
„Севастополь" налагодився
в Батум одійти,
коли бухта й місто
спали.

Останні стуки молотків
чути,
готова до роботи
причальна пристань.
Зайві ваші вигуки —
„бути чи не бути",
зайво на бульварі
ґраніт гризти.

Завтра — свято.
Музика і промови.
Свято зміцнення
індустріяльної бази.
Десь

у морі перший рейс ловить
радянський теплоплав
„Абхазія".

„Невеличкий народ"...
„Культура де?!!
„Чи не вивіска
комуни лібералів?"
Комунар абхазець
працює кожний день,
розв'язує питання
національне.

16-XII. 930. Сухум.

ЗИМОВИЙ ВІДПОЧИНОК

Щодня,
вранці,
машина Союзтрансу
До поїзда мчить, на вокзал „Сочі".
Інженери,
спеці —
після преферансів
покидають приємні сухумські ночі.

Випаде сніг,
покриє гори,
а сонце колом щоденним
лізе —
і лащить пальми зелені
море
мешканців будинку ім. Орджонікідзе.

Прагнуть на північ
ці
люди,
в бій на різних
партійних фронтах.

Сонце
крови налити вмієць
тим,
що працюють по димних містах.

Перевибори рад.
Позбавлені прав, —
сьогодні як бджоли
гудуть відчайно.
І повно галасу,
„важливих справ“
по темних духанах, по перських
чайних.

22 - XII, 930. Сухум.

РЕВОЛЮЦІЯ І КУЛЬТУРА

Службовець в установі,
прикажчик в кооперативі.
повар в їдальні,
колгоспник на селі,
робітник при верстаті,
тракторист на ниві,
хто з вас сьогодні спочити приліг, —

хай той знає, що тяжко воювати,
що тягне партія неписьменности вантаж,
що легше було б жити,
і легше працювати,
якби культурністю пройнявся кожний фах.

Без науки немає поступу,
без техніки — не бачить соціялізму,
без напору —
не догнать, не перегнать ніколи.
Штурмом візьмем гору!
Плазуни хай лізуть!
Для нас
існують
революційні радянські школи!
23 - XII. 930. Сухум.

БЕЗРОБІТНИМ

Та нема нікому в світі гірше,
як тому безробітному, та ще з дітьми...
Хотів і я присвятити безробітному вірша,
та... в СРСР нема безробітних!

24 - XII. 930. Сухум. 25 - XI. 931. Харків.

ПРЕМІЯ НОВЕЛЯ

Для миру торжества —
існує премія Нобеля,
оцінка розквіту
цивілізації і культури.
Кожна нація,
панівна і гноблена,
„рівні" тут
у цих нацифістських дурнів.

Цього року черговим миру ангелам
ордени привісило благочестиве жюрі.
На той рік —
найсмирнішому барону Вранґелю,
й ще чимало
очікує
кандидатів — щурів.

Не варт здивовувати
„думкою окремою".
Мимоволі — узайве,
наче в спину свердлом:
Келлоґовому пактові присуджено премію!

За братерство, за мир —
архиепископові Седерблом!

26 - XII. 930. Сухум.

МАДРІД І РЕШТА

Червоний прапор зводять в Мадріді,
Червона армія звільняє Китай.
Червоний прапоре, по всьому світі
кубла фашистські захитай!

Ступай відважніш,
армію комуністів,
будуй сміливіш,
соціялізму край!
Вам допомога — з будівництва вісті,
нам — ваш переможний страйк.

Примари пройшли,
зашморгнули горло,
над капіталом стала комунізму тінь.
Червоний прапор над світом чорним
колише хмарою
громадянських війн.

26 - XII. 930. Сухум.

ПРОМПАРТІЯМ

Від Менська
до Владивостока,
з Одеси
до Мурманських берегів —
у ці дні
в СРСР
тривога
і гнів
по всій СРСР
кипів.

З півночі й півдня,
із заходу й сходу
генерали з'їжджались
на форді,
на бенді.
Але ми
не здали ходу
перед, примарою
імперіялістичної
інтервенції.

Не врятують пацифісти,
професори й Ґанді,

не присплять увагу
кадило й барабан!
Однодушну відсіч
капіталістичній
банді!
Ще раз —
будівництво!
Ще раз —
боротьба!

Робітники — стрункіше!
Не здавайте, нерви!
Пролетарі світу —
пильніш на варті!
Ми справимось
з шкідницьким
стервом!
Ми знищимо
всі
промпартії!

26-XII 930. Сухум.

ЗА ГОРАМИ ГОРИ

За горами гори,
хмарами повиті, —
чорні,
сірі,
білі з відтінками.
А на скелях — замки,
фортеці розбиті
царів абхазьких,
імеретінських.

Вночі гуде, завиває
вітер,
над міжгір'ями,
над безлюддям.
А в долинах ходять
старих предків діти —
розшаровані на кляси,
б'ються.

Море обмиває
в соняшнім тремтінні
історією згризені
кавказькі береги.

І ходять
віковічні
у міжгір'ях тіні,
і біліють вершини,
де не ступало людської ноги.

Допиваю чашку турецької кави —
рештки сучасного
сухумського приватника.
Вулицями
з прапорами ходять лави
школярів,
піонерів робітничі раті.

26-XII 930. Сухум.

ПІСНЯ „СПРАВЖНЬОГО" ПОЕТА

—Творчість сковано рукою
жорстокою і жорсткою.
Як писав Пушкін?
Як писав Ґете?
А нам не можна
писать „про ето"

Писать про
активність я мушу,
забувши
про людську душу.

Скільки нюансів
душа таїть, —
де ж свою душу
мені
діть?

І лісу шепіт,
і моря шум —
це ж не дрібниця,
це не глум.
Правда, ще можна
про пружність шин

і про лязг
та гуркіт машин.

Але в гуркоті тому
треба знайти
якусь там „людину“,
за гуркотом тим.
А серце просить
вселюдської тиші,
серце справжнє
тепер ледве дише.

Історія, класика,
поховані дні —
близькі, далекі,
рідні мені.
Забуть їх не можна,
не треба, не слід...
Вимоги сьогодні —
холодні, як лід.

І вже як керує мною
кляс,
то кляс культури,
прогресу якраз.
Хоч справжній поет
думать не звик,
та в мене ж є нерви,
я не бик! —

Випадково зустрів
„справжнього“ — я.
Мимоволі тремтить

і душа моя.
І сказав я йому,
що почав вже ридать:
— Душа вселюдська
може
зачекать. —

17-XII. 930. Сухум.

ЗМІСТ

Стор.

Труднощі й перемоги

Радянська влада 5
13 років ВЧК — ОДПУ 7
Тяжко, важко в світі жити 10
25 років тому 12
Проблема кадрів 14
Бавовна 16
Пісня про щегловців 18
Гасло 20
Авіяція 21
ФЗУ 23
С.-Г. 24
Техніка 26
Війна 28
Батьківщина 30
ГОЕЛРО 32
Пісня червоних моряків 34

М. Семенко.1011

Стор
Зах. Україна 36
Хліба і м'яса! 38
Постачання й розподіл 40
Транспорт 42
Безпартійні 44
Сівба 46
Капіталізм 48
Єсть, бриґадире! 50

На штурм ударного кварталу

На прорив! 55
Гасла 56
Прорив на Дезі 58
Новий Перекоп 59
Ударники — в літературу! 61
Жовтня удар 63
Темпи 65
Війна війні 67
Марш наступу 69
Пейзаж 71
Абхазія 73
Зимовий відпочинок 75
Революція і культура 77

Стор.
Безробітним 78
Премія Нобеля 79
Мадрід і решта 81
Промпартіям 82
За горами гори 84
Пісня „справжнього“ поета 86

Редактор групи А. Чепурнюк.
Здано до друку 23-VI 1932 р.
Підписано до друку 7-IX 1932 р.
Формат паперу 62 × 88 см.
Вага 1 метр. стопи 38 кг.
Папер. аркуш в 1 прим $^{13}/_{8}$.
Друк. зн. з 1 папер. арк. 105.000.
Головліт 3.072 — 10-V 1932 р.
Замовлення 1.011. Прим. 3.000.

ДВОУ УПП. 7 друк. ім. Фрунзе. Харків, Дон.-Захарж., 6

Ціна. 1 крб 50 коп.